

عنوان مقاله:

معماری زمینه گرا (آنتی تز مدرنیسم)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

کاوه عاکف - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کردستان، کردستان، ایران

قادر بایزیدی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کردستان، گروه معماری، کردستان، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه گرایی یکی از دیدگاه های رایج در شهرسازی است که زمینه را به مثابه رویداد تاریخی می پندارد. معماری زمینه گرا نه تاکید بر تقلید دارد و نه مانع نوآوری و خلاقیت است. پیام آن توجه به محیط کالبدی پیرامون اثر معماری است. این امر می تواند هم برای خود اثر معماری و هم برای زمینه عاملی مثبت و تقویت کننده باشد. گرایش اخیر در معماری به طراحی آگاه نسبت به محیط تاکید دارد. تجربه هنر و معماری مدرن یا سبک بین الملل که قطع رابطه بین محیط تاریخ و سنت بود نشانه بارزی از یک تجربه شکست خورده است. این متن در نظر دارد با استفاده از روش کتابخانه ای به بررسی مفهوم معماری زمینه گرا، اصول و ویژگی های آن در مقابل معماری مدرن بپردازد، و در آخر به این نتیجه برسد که معماری و شهرسازی زمینه گرا می تواند بامورد توجه قرار دادن به ابعاد کالبدی، تاریخی، فرهنگی اجتماعی، اقلیمی و انسانی به بهبود زندگی بشر کمک نماید.

کلمات کلیدی:

معماری، زمینه گرایی، محیط، کالبد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300421>

